

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra JASON MED DET GYLDNE SKIND (1875)

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, 1923, s. 45.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe02-shoot-idm140498675960784/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

hed kunde tale om, hvad der en Tid havde været til stor Uro og Pine for ham.

»De maa dog ikke tro,« sagde Ida, der atter kom ind og satte sig ned, »at De beskjæftigede mig *saa* lidt, som De selv nu antyder. Men vilde De ikke altid have mig til at gjøre det første Skridt; jeg vilde maaske havde Dem dertil. Forfængeligheden er smaalig i unge Hjerter; i den Henseende som i mange andre blive vi bedre med Aarene.«

»Der maa ialfald have hørt et større Kvantum Aar til,« sagde Hasting, »thi vist er det, at De blev mindre og mindre venskabelig mod mig med de Aar, som nærmest fulgte paa den Tid, hvorom jeg taler. Den Sommer jeg var bleven Student, og især den næste, vilde De slet ikke se til mig.«

»Men De sværmede jo dengang for Præstens Datter.«

»Tildels af Ærgrelse maaske. Men De begyndte jo ogsaa dengang at sværme for Bernhard.«

Ida taug.

»Og saa kom mine Rejseplaner. Jeg talte første Gang om Ostindien derude, medens De stod og hørte derpaa, og det lod, som om det kjedede Dem guddommeligt!«

»Jeg troede ikke, det var Alvor; men jeg husker forresten, at jeg sagde, at for Dem vilde der vel ogsaa aabne sig Veje herhjemme.«

»Og saa kom Beslutningen om Rejsen og Afskeden, og De vilde neppe give mig Haanden.«

»De sagde Farvel til mig mellem de Andre og næsten i Forbigaaende,« svarede hun.

Husjomfruen kom ind i Stuen og spurgte om en Besked. Strax efter kom Kokkepigen med Melding fra en Sælgekone, hvorover der ligeledes skulde tages Beslutning.

Ida rejste sig, da Pigen var gaaet og sagde: »Kom, lad os gaa ned i Haven, det er for kjedeligt at blive forstyrret hvert Øjeblik saaledes, naar man taler om Noget, der interesserer En.«

De gik Begge ud. Ida gik hurtigt iforvejen. »Denne Vej,« sagde hun, »her finder de mig ikke.«

De gik hele Haven igjennem til den Gang, der begrænsede den, og fra hvilken man over en høj Hæk havde Udsigt til den omtalte, særlig smukke Del af Søen.